

BELEDİYELERİN SORUNLARININ DENİZLİ ÖRNEĞİNDE İNCELENMESİ

Yrd.Doç.Dr. Devrim ALKAYA, Pamukkale Ün. Müh. Fak. İnşaat Müh. Böl., DENİZLİ
Yasemin ALKAYA, İşletmeci, Alkaya Sigorta, DENİZLİ
Kazım ALKAYA, Jeodezi ve Fotogrametri Müh., Etik Harita-İnşaat Tic. Ltd., DENİZLİ
e-mail: dalkaya@pamukkale.edu.tr

1. ÖZET

Yapılan çalışmanın konusunu, sağlıklı kentlerin oluşumunda Belediyelerin işleyişi ve sorunları oluşturmaktadır. Araştırmada kentleşme, belediyeler ve belediyelerin teknik eleman varlıkları, inşaat mühendisliği hizmetleri Denizli örneğinde ele alınmıştır. Kentleşme bölümünde kentlerin gelişmesi, sınıflandırılması, kentleşmenin oluşması, gelişimi ve nedenleri, Türk kentlerinin gelişmesi, konularında kısa bilgi verilmiştir. Belediyelerin sorunları başlıklar halinde sıralanmıştır.

Araştırmada Denizli örneği ele alınarak merkez belediye ve merkeze bağlı beldelerde verilen bilgisayar ortamında belediye hizmetleri, belediyelerin çalışmaları, teknik eleman sayıları, hizmetlerin yeterliliği sorgulanmıştır.

2. KENTLEŞME

Kentleşme; Sanayileşme ve ekonomik gelişmeye koşut olarak kent sayısının artması ve kentlerin büyümesi sonucunu doğuran, toplum yapısında, artan oranda örgütlenme, iş bölümü, uzmanlaşma yaratan, insanların davranış ve ilişkilerinde kentlere özgü değişikliklere yol açan bir nüfus birikim sürecidir.

Kentbilim; değişik bilim dallarıyla çeşitli yönlerden ilgili olduğu için "disiplinler arası" özelliğe sahiptir. Kentbilim; kent plancılığının yanında mühendislik, kamu yönetimi, ekonomi, coğrafya, mimarlık, sosyoloji ve sosyal psikoloji, tarih, sanat tarihi, kriminoloji ile yakından ilgilidir.

Kentbilimin, ilgili olduğu en önemli bilim dalı da mimarlık ve mühendisliktir. Peyzaj mimarisi de dahil olmak üzere mimarinin çeşitli dalları, kentbilimle ilgi alanları açısından yakın bilgi alışverişi içindedir. Mühendislik disiplininin, yapı mühendisliğinden işletme mühendisliğine kadar çok çeşitli alt disiplinlere ayrılması ve her birisinin de kentlerin fiziki şekillenmesin! etkilemesi dolayısıyla kentbilimle ilgili alanları olsa da inşaat mühendisliği projelerinin tamamına yakına kentleşmeyi doğrudan etkilemektedir.

Kentleşmenin özelliklerini başlıca üç noktada toplayabiliriz.

- Kentleşme bir değişimdir.
- Kentleşme devletin görevlerinde artışı gerektirir.
- Devletin kentleşme sebebiyle karşılaşıacağı problemler ve görevler karmaşık ve teknik nitelikler taşırlar.

3. KENTLEŞME SÜRECİNDE BELEDİYELER

Üniter devlet ilkelerine göre kentleşme ile ilgili görevlerin büyük bölümü belediyelere verilmiştir. Belediyeler bu görevi yerine getirirken ülke ekonomisine katkı yapan bir şekilde yönetilmelidirler. Bu durum beraberinde pek çok sorunu da getirir.

3.1. Belediyenin Tanımı

Belediye Yasasının 3. maddesinde, belediye şöyle tanımlanmaktadır: "Belde sakinlerinin mahallî müşterek nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak üzere kurulan ve karar organı seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan, idarî ve malî özerkliğe sahip kamu tüzel kişisi "

7 Kasım 1982 tarihinde kamuoyuna sunularak kabul edilmiş bulunan Yeni Anayasa'nın 123. maddesinde de, yönetimin kuruluş ve görevlerinin, merkezden yönetim ve yerinden yönetim esaslarına dayanacağı belirtildikten sonra, yerel yönetimlerle ilgili 127. maddenin ilk fıkrasında şu hüküm yer almaktadır: "Mahalli idareler; il, belediye ve köy halkının mahalli müşterek ihtiyaçlarını karşılamak üzere kuruluş esasları kanunla belirtilen ve karar organları, genel kanunda gösterilen seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan kamu tüzel kişilerdir.

Belediyelerin kuruluşu, görevleri ve gelirleri gibi niteliklerini belirten kendi kanunları bugün için iki adettir. Birisi, 1930 yılında çıkartılan 1580 sayılı Belediye Kanunu, diğeri de 1984 yılında yürürlüğe giren 3030 Sayılı Büyükşehir Belediyeleri Kanunudur. 1984 ten bu yana, halka hizmet vermeye çalışan dört ayrı belediyenin varlığından söz edebiliriz. Bu belediyeleri şu şekilde gruplandırabiliriz

- Olağan (Normal) Belediyeler: Olağan belediyeler, büyükşehir beledi-yelerinin bulunmadığı iller ile bu illerin ilçelerinde ve diğer beldelerde kurulmuş olan belediyelerdir. 1580 Sayılı Kanuna tabidirler.

- Büyükşehir Belediyeleri: Belediye sınırları içinde birden fazla ilçe bulunan şehirlerde kurulmuş olan belediyelerdir. 3030 Sayılı Kanuna tabidirler. Ancak, bu kanunda öngörülme-yen hususlarda, bu belediyeler de 1580 Sayılı Kanuna tabidirler.

- Büyükşehir Belediyesi Sınırları İçindeki İlçe Belediyeleri: Bu belediyeler de aynen büyükşehir belediyelerinin tabi olduğu kanunlara bağlı olarak hizmet üretmektedirler.

- Alt Belediyeler: 3030 Sayılı Büyükşehir Belediyeleri İle ilgili Kanunun 3. maddesi, bir büyükşehir belediyesi kurulabilmesi için, bir şehirde birden fazla ilçenin bulunmasını öngörmüştür. Başlangıçta bu nitelik sadece İstanbul, Ankara ve İzmir'de bulunuyordu. Sonradan diğer illerde de, çoğu kez siyasal amaçlarla, büyükşehir kurulması kararlaştırılınca önce kent içinde birden fazla ilçe kurulmuş, bunu takiben de büyükşehir belediyesi uygulamasına geçilmiştir. İlçe kurmanın masraflı bir iş olduğunu gören siyasal otorite, sonradan çıkarttığı kanun hükmündeki kararnamelerle yeni bir yöntem oluşturmuştur. Buna göre, bir yerde büyükşehir belediyesi kurulmak istendiğinde önce ilçe belediyesi işlevini görecek olan ilçesiz birden fazla alt belediye kurulmakta ve hemen arkasından büyükşehir belediyesi uygulamasına geçilmektedir. Bu alt belediyeler de, hem 3030 hem de 1580 Sayılı Kanun'lara tabidirler.

3.2. Belediyenin Organları

Belediyelerin yürütme organı belediye başkanı, karar organları ise belediye meclisi ve belediye encümenidir. Teknik elemanların ve diğer belediye yöneticilerinin encümende yer almasını bir denge unsuru olarak gösterilmiştir. Encümende görev yapan teknik elemanlar kentleşme çalışmalarında mesleki olarak söz sahibi olan inşaat mühendisleri veya mimarlardır.

4. BELEDİYELERİN SORUNLARI

Türkiye'de özellikle son 10 yıldır, gittikçe artan bir şekilde yerel yönetimlerin çeşitli sorunları gündemde yer almaktadır. Gerek siyasiler gerek belediyeler başta olmak üzere yerel yönetim yöneticilerinin, gerekse bazı akademik çevrelerin yerel yönetimlerle ilgili konularda daha fazla basın ve yayın organlarında yer aldığı gözlemlenmektedir.

Bu değişiklikte en büyük etken, çeşitli nedenlere bağlı olarak yaşanan hızlı kentleşmedir. Bu hızlı büyümeyi planlı - programlı bir yönetimle karşılayamayışımız, gerekli önlemleri zamanında alamayışımız, çarpık kentleşmeyi doğurmuştur.

Bu gelişmelerin etkisi ve ekonomik - sosyal alandaki dinamikliğe ayak uyduramayıp, eskiyen yerel yönetim yasalarının yarattığı bazı sorunlar, yerel yönetimleri son yıllarda ön plana çıkarmıştır. Buna rağmen sorunları çözmeye yönelik önlemlerde bir türlü alınmamıştır.

4.1. Yerel Yönetimlerin Ortak nitelikli Sorunlar ve Çözüm Önerileri

A- Yürürlükteki Kanunların Yetersizliği: Yerel yönetimlerin yapılarını düzenleyen kanunlar epey eski tarihlidir. İl Özel idarelerinin 1913, Belediyelerin 1930, köylerin 1924 tarihli kanunları aradan geçen uzun yıllara rağmen yürürlükte kalmıştır. nolu Belediye kanunu 23 Aralık 2004 tarihinde kabul edilmiştir. Bu kadar uzun süreye rağmen kanunların yürürlükte oluşu, aslında çıkarıldığı yıllarda çok ileri düzeyde hazırlanmış olduklarının kanıtıdır. Bu kanunlarda bazı değişiklikler yapmış olsa da köklü bir değişiklik geçirmemişlerdir. Bunun İçin bu kanunlar günün koşullarına göre yeniden düzenlenmiştir. Yeni kanunun eksikleri zaman içinde ortaya çıkacaktır.

B- Hizmet Yapılan Alanın Uygun biçimde Belirlenmemesi: Yerel yönetim birimlerinin hizmet sunmakla görevli oldukları alanın belirlenmesi hizmetin etkin bir biçimde yürütülmesinin ön koşuludur. Sonsuz ihtiyaçları karşılayacak kısıtlı üretim faktörlerinin, en çok faydayı, en az maliyetle sağlayacak bir biçimde üretime kanalize edilmesi gerektiğinden, hizmet götürülecek alanın gereği gibi saptanması önem kazanmaktadır. Ancak Türkiye uygulamasında yerel yönetimlerin hizmet alanlarını belirlerken böyle bir yaklaşımdan hareket edilemez.

Örneğin, „son zamanlarda hizmet alanının büyüklüğü dikkate alınmadan birçok yer il yapılmıştır. İl belediyesine çok yakın olan köy statüsü taşıyan pek çok yerleşim yerleri belediyelik olmuştur.

Böyle bir yapılanma, zaten kıt olan kaynakların verimli kullanılmaması sonucu kaynak israfına yol açmakta, ayrıca, hizmetlerin faydasına yönelik şikayetlerin artmasına neden olmaktadır.

C- Yönetimler Arasında Görev Bölüşümü Sorunları: Özellikle il özel idareleri ve köylerin görevlerinin büyük bir kısmı zamanla merkezi yönetime aktarılmıştır. Yapılacak yeni düzenlemelerde gerek merkezi yönetimle yerel yönetimler, gerekse yerel yönetimlerin kendi aralarında ki görev bölüşümünden kaynaklanan sorunlar, merkezi yönetimin hizmet yükünü azaltıcı yaklaşımlarla ele alınıp, görevler karmaşaya yer vermeyecek nitelikte, net bir biçimde belirlenmelidir.

D- Yönetimler Arasında Gelir Bölüşümü Sorunları: Kamu kesiminde yer alan merkezi yönetim ve yerel yönetimin gelir kaynakları aynıdır. Her yönetim birimine ayrı ayrı gelir toplama yetkisinin verilmesi halinde doğabilecek sorunları gidermek için çoğunlukla merkezi yönetim aracılığı ile çeşitli gelirler toplanmakta ve yerel yönetimlere dağıtılmaktadır.

Anayasaya göre yerel yönetimlere görevleri ile orantılı gelir sağlanması gerekir. Ancak uygulamada bu gerçekleştirilmemiştir. Gelir bölüşümünde nüfus kriterinin dışında, kalkınmışlık, coğrafi durum, turistik potansiyel, belli başlı projelerin tamamlanması görevin ekonomik kapasitesinin vergi gelirleri içinde ki payı vb. gibi kriterlerin de devreye girmesi gerekmektedir.

E- İdari Vesayet Uygulamasına İlişkin Sorunlar: Merkezi yönetimin yerel yönetimler üzerindeki idari vesayet uygulamaların tümünü ya da bazılarının kaldırılması, yerel yönetimlerin daha özerk bir yapıya kavuşturulmaları, tartışmalara konu olabilmektedir. İdari vesayetin tamamıyla kaldırılması, üniter bir devlet yapısı içinde mümkün görünmemektedir. İdari vesayet konusunda çıkan tartışmaların bir kısmı da, kısır siyasi çatışma ortamında alınan yanlış kararların sonucu doğmaktadır. Yanlış uygulamalardan kaçınıp, kanunda belirtilen, yetkiyi, zamanında objektif kullanmak gerekir.

F- Koordinasyon Eksikliğinin Yarattığı Sorunlar: Son yıllarda, merkezi yönetim ile ona bağlı kuruluşlar ile yerel yönetim arasında, hatta yerel yönetimlerin kendi aralarında iyi bir koordinasyonun kurulamaması, pek çok şikayete neden olmaktadır. Böyle bir durum, kaynak israfına, yeterli hizmetin üretilmemesine, karmaşaya, hizmet kalitesinin düşmesine, hizmetin gecikmesine ve yarattığı sıkıntı nedeniyle vatandaşların şikayetine neden olmaktadır. Bu koordinasyonu sağlayacak birimlerin kurulmasının yanı sıra, bu yön olumsuz tutum takınanların veya gevşek davrananların cezalandırılacağı sistemin getirilmesi sağlanmalıdır.

G- Yerel Demokrasiyi sağlamada Yaşanan Sorunlar: Tarihsel kökeninde yerel yönetim bulunan demokrasi kavramını yerel yönetimsiz yapılandırmak ve geliştirmek mümkün değildir. Yerel demokrasiyi geliştirme yolları olarak geri çağırma, halk toplantıları, halk hakemi (ombudsman), projelere katılım gibi kavramları saymak mümkündür. Yerel yönetimlerde sağlanan demokrasi ülkenin demokratik ilerlemesine katkıda bulunacaktır. Özellikle halk toplantıları, Kamuoyunu bilgilendirmek ve yöneticilere kamunun düşüncesi, duygu ve isteklerini iletebilmek amacıyla başvuru geleneksel bir yöntemdir. Bu toplantılar, yetkililerce daha da geliştirilerek, temel düzenlemelerin ve önemli kararların alınmasına katkıda bulunucu bir niteliğe kavuşturabilirler. Proje Demokrasisi olarak adlandırılabilir halkın projelere katılımı, çevre, yol, su, sağlık, konut, tüketiciyi koruma gibi yerel projelerin, ilgili yerel topluluk üyelerinin planlama ve uygulamalarına katkıda bulunabilmeleri durumunda çok daha yerinde ve etkin programlara dönüşebilecekleri kuşkusuzdur.

4.2- Belediyelerin Sorunları ve Çözüm Önerileri

A- Belediye Türleri ve Bağlı oldukları Yasalardan Doğan Karmaşa: Belediyelerin 2004 yılına kadar esas olarak iki kanunu vardır. Bunlardan biri, 1930 yılında çıkartılan Belediyeler Kanunu diğeri de 1984 yılında çıkarılan Büyükşehir Belediyeleri Kanunudur. 2004 yılında Belediyeler ile ilgili olarak 5272 sayılı Belediye kanunu yürürlüğe girmiştir. Belediyelerin türleri ve tabi oldukları yasal rejim hâla karmaşa içindedir.

B- Belediye Olabilmek için Gerekli Ölçütün Yeniden Belirlenmesi:

Yeni kanunda Belediye kurulmasının iki ön koşulu vardır;

- Nüfusun 5000'den fazla olması

- İl ve ilçe merkezlerinde nüfusa bakılmaksızın belediye kurulabilmesi.

Uygulamada nüfus ile ilgili kriterin daha önceki kanunda 2000 olması ve bu kriterin kötüye kullanıldığı görülmektedir. Bu nedenle belediye olabilmeye aranan nüfus kriteri 5000 olarak değiştirilmiştir.

Ayrıca ticari ve turistik nitelik taşıyan yerleşim birimlerinde, Bakanlar kurulu kararı ile nüfusa bakılmaksızın belediye kurulmasında yarar vardır.

Yeni Belediye kanununda madde 11'de Belediyelerin tüzel kişiliğinin kaldırılması tanımlanmıştır. "Belediye sınırı veya meskûn sahası, bağlı olduğu il veya ilçe belediyesi ile nüfusu 50.000 ve üzerinde olan bir belediyenin sınırına, 5.000 metreden daha yakın duruma gelen belediye ve köylerin tüzel kişiliği; genel imar düzeni veya temel alt yapı hizmetlerinin gerekli kılması durumunda, Danıştayın görüşü alınarak, İçişleri Bakanlığının teklifi üzerine müşterek kararname ile kaldırılarak bu belediyeye katılır. Tüzel kişiliği kaldırılan belediyenin mahalleleri, katıldıkları belediyenin mahalleleri hâline gelir. Tüzel kişiliği kaldırılan belediye ile köylerin taşınır ve taşınmaz mal, hak, alacak ve borçları katıldıkları belediyeye intikal eder."

Bu maddeye göre pek çok belediyenin tüzel kişiliğinin kaldırılması gereklidir. Maddenin tam olarak uygulanması halinde hizmet ve gelir bölüşümüne katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

C- Belediyelerin Mali Kaynak Sorunları: Belediyelerin en önemli gelir türü genel bütçe vergi gelirleri tahsilat toplamı üzerinden belediyelere aktarılan paydır. Bu pay yasada gösterildiğinden daha düşük dağıtılmaktadır. Yerel sorunların çözümü için adil vergilendirme önlemleri alınmalıdır.

5. DENİZLİ ÖRNEĞİ

Denizli, Anadolu Yarımadası'nın güneybatı, Ege Bölgesi'nin doğusunda yer almaktadır. İl 2000 yılı nüfus sayımı sonucuna toplam nüfusu 850.029'dir. İl Merkezi nüfusu 275.480, İlçe ve Beldeler nüfusu toplamı 410.796, Köyler nüfusu 432.346'dır. Nüfus yoğunluğu % 73'dür. Merkezle birlikte 19 ilçe, 100 Belediye, 372 köyü vardır. Denizli merkeze bağlı merkez belediyeye birlikte 22 belde belediyesi mevcuttur. Bu belediyelerin büyük kısmı (Bağbaşı, Başkarcı, Bereketli, Gökpınar, Akkale Servergazi Kınıklı, Üçler, Kayhan, Hallaçlar) merkez belediye ile iç içe geçmiştir. Sayılan belediyeler, Belediye kanunu 11. maddede tanımlanan 5000 m'lik sınırın içindedir. Bu nedenle madde11 de belirtilen belediyelerin merkez belediyeye katılma işlemleri tamamlanmalıdır.

"Belediye sınırı veya meskûn sahası, bağlı olduğu il veya ilçe belediyesi ile nüfusu 50.000 ve üzerinde olan bir belediyenin sınırına, 5.000 metreden daha yakın duruma gelen belediye ve köylerin tüzel kişiliği; genel imar düzeni veya temel alt yapı hizmetlerinin gerekli kılması durumunda, Danıştayın görüşü alınarak, İçişleri Bakanlığının teklifi üzerine müşterek kararname ile kaldırılarak bu belediyeye katılır."

Denizli örneğinde genel imar düzeni ve temel alt yapı hizmetlerinin bir bütünlük oluşturması iktisadi ve mühendislik açıdan gereklidir.

Denizli Merkez Belediyesi ile birleşmiş durumda olan beldelerde, hizmetlerin sorumluluğunu ve yükünü Denizli Belediyesi taşımaktadır. İç içe geçen belediyeler nedeniyle hizmet paylaşımı ve gelir paylaşımında sorunlar yaşanmaktadır. Yapılacak olan sel kuşaklama kanalı veya şehir içi sayılan yollar, arıtma tesisi, çevre düzenleme çalışmaları iç içe geçmiş pek çok beldeye hizmet verecektir. Uygulamada bu hizmetlerden Denizli Belediyesi sorumlu olmakta ve çözüm yeri olarak Denizli Belediyesi gösterilmektedir. Bu durum kaynakların yerinde kullanılmasını engellemektedir.

Araştırmada; Denizli ve 21 belde belediyesinin bilgisayar ortamında verilen belediye hizmetleri araştırılmış, kent bilgi sistemi gibi modern belediyecilik uygulamalarının halen kurulmadığı görülmüştür.

Denizli Belediyesi ve merkez ilçeye bağlı beldelerin belediye çalışmaları teknik eleman varlıkları ve inşaat mühendisliği açısından incelenmiştir. Hizmet üretmesi gereken belde belediyelerinin yeterli personel, teknik eleman varlığı da yoktur. Teknik eleman sayıları incelendiğinden Denizli Belediyesini saran belediyelerin hizmet üretme kapasiteleri ortaya çıkacaktır.

5.1. Belediyelerde Bilgisayar Ortamında Verilen Hizmetler

Bilgisayar ortamında Denizli Belediyesinin <http://www.denizli-bld.gov.tr> sitesi mevcuttur.

Site vatandaşlara su, çöp vergisi gibi belediye hizmetleri ve borçları hakkında online bilgi vermektedir. Sokak krokisi, mezarlık bilgi sistemi gibi Denizli'lilerin ihtiyaç duyabileceği yönetici telefonları, organizasyon şeması ve kent hakkında bilgiler, kent haberleri sitede mevcuttur.

Sitede inşaat mühendisliği açısından son derece önemli olan zemin ve deprem haritası online olarak izlenebilmektedir. 18. madde uygulamaları, yol, asfalt, şebeke çalışmaları, sokak krokileri hakkında bilgi anında siteden verilmektedir. Kent bilgi sisteminin ilk adımını oluşturan site, inşaat mühendisliği hizmetleri açısından daha da geliştirilebilir. Beldelerde elektronik ortamda hizmetle ilgili bir çalışmaya rastlanmamıştır.

5.2. Denizli İli ve Merkeze Bağlı Belde Belediyelerinin Teknik Eleman Sayısı

Araştırma da Denizli merkez ve merkez ilçeye bağlı belediyelerin teknik eleman sayısı belirlenmiş ve yeterliliği sorgulanmıştır (Tablo 1).

Tablo 1: Denizli ve Merkeze Bağlı Beldelerdeki Teknik Eleman Durumu

Belediye Adı	Teknik Eleman Sayısı ve Ünvanları	İnşaat Mühendisliği Açısından Düşünceler
Denizli Belediyesi	22 İnşaat Mühendisi 11 Mimar 12 Makina Mühendisi 7 Çevre Mühendisi 2 Jeoloji Mühendisi 1 Jeofizik Mühendisi 1 Elektrik Mühendisi 20 Tekniker ve Teknisyen	Yeterli
Akkale Belediyesi	1 İnşaat Teknikeri	Yetersiz
Aşağısamlı Belediyesi	1 Fen Memuru (işçi)	Yetersiz
Bağbaşı Belediyesi	1 Harita Mühendisi 1 İnşaat Teknikeri, 1 Topograf	Yetersiz
Başarcı Belediyesi	1 İnşaat Mühendisi 1 İnşaat Teknikeri	Yeterli
Cankurtaran Belediyesi	1 Fen Memuru	Yetersiz
Gökpınar Belediyesi	1 İnşaat Teknikeri 1 Makina Teknikeri 1 İnşaat Teknisyeni	Yetersiz
Göveçlik Belediyesi	1 Harita Teknikeri	Yetersiz
Gümüşler Belediyesi	2 İnşaat Mühendisi 2 Harita Mühendisi 2 İnşaat Teknikeri 2 Harita Teknikeri	Yeterli
Irganlı Belediyesi	YOK 1 İnşaat Teknisyeni (Gökpınar Belediyesinden geliyor.)	Yetersiz
Karahayıt Belediyesi	1 İnşaat Mühendisi 1 Makina Teknikeri 1 Fen Memuru	Yeterli
Kayhan Belediyesi	1 Fen Memuru	Yetersiz
Kıvıklı Belediyesi	1 İnşaat Mühendisi 1 İnşaat Teknikeri 1 İnşaat Teknisyeni	Yeterli
Korucuk Belediyesi	1 Fen Memuru	Yetersiz
Pamukkale Belediyesi	2 İnşaat Teknisyeni	Yetersiz
Pınarkent Belediyesi	1 Harita Teknikeri	Yetersiz
Uzunpınar Belediyesi	1 Harita Teknikeri	Yetersiz

6. SONUÇ

Deprem güvenli, sağlıklı ve yaşanabilir kentlerin kurulması çalışmalarında en büyük görev belediyelere düşmektedir. Belediyeler ile merkezi yönetim arasında hizmet bölüşümü ve gelir bölüşümü için düzenlemeler gereklidir. Ancak Denizli örneğinde bölüşüm merkezi idareyle olan bölüşüm yerine belediyelerin yakınlıkları nedeniyle birbiri ile olan bölüşümdür. Hizmet bölüşümünde sorunlar yeni yapılanma sağlanmazsa devam edecektir. İnşaat mühendisliği ve diğer teknik hizmetlerde, belediyeçilik ve kentleşme çalışmaları için kanuni düzenlemeler eksiktir. Teknik eleman varlığı (yeterli) olmayan belediyeler kanunlara uygun, sağlıklı kentleşme faaliyetlerini yürütmeleri mümkün değildir. Denizli Belediyesinin teknik çalışmaları incelendiğinde verilen hizmetlerin büyük bölümünün inşaat mühendisliği hizmet alanına girdiği ve belediye bünyesinde yeterli teknik elemanın varlığı görülmüştür. Merkeze bağlı belde belediyelerinde ise çalışmaların mühendis denetimi ve hizmeti olmadan yürütüldüğü görülmektedir. Türkiye ölçeğinde durumun Denizli'den farklı olmadığını söylemek yanlış olmayacaktır. İnşaat mühendisleri odası ve yerel yönetimler konuya sözleşmeli mühendis istihdamı gibi yeni yöntemler üretmek için çözüm bulmalıdırlar.

Bilgisayar ortamında belediyeçilik hizmetlerinin sağlanması doğru bir kent bilgi sisteminin kurulması ile mümkün olacaktır. Kent bilgi sistemi yatırımların tamamlanması ve halkın hizmetine sunulması sağlıklı, deprem güvenli, kaliteli bir yaşamın anahtarı olacaktır.

Merkeze bağlı belde belediyelerin vakit geçirilmeden genel imar düzeni ve temel alt yapı hizmetlerinin bir bütünlük sağlayabilmesi için, siyasi şartlar düşünülmez, teknik ve bilimsel çalışmaların yol göstericiliğinde Denizli Belediyesine bağlanması uygun çözüm olacaktır.

Kaynaklar

1. İsbir, E.G.; Açma, B.; (2000): "Kentleşme ve Çevre Sorunları". T.C. Anadolu Üniversitesi Yayınları, 182 s. Eskişehir
2. Keleş, R.; (1998): "Yerinden Yönetim ve Siyaset". Cem Yayınevi, 472 s.
3. Keleş, R.; (1984): "Kentleşme ve Konut Politikası", Ankara, Siyasal Bilimler Fakültesi
3. Nadaroğlu, H.; Varcan, N.; (2004): "Yerel Yönetimler". T.C. Anadolu Üniversitesi Yayınları, 218 s.
4. İsbir, E. G.; "Şehirleşme ve Meseleleri". Ocak Yayınları, 237 s
5. Akdeniz, H.; (2001): "İmar Planlarının Uygulanmasında Arazi ve Arsa Düzenlemesi". Teknik Yayınevi, 268 s.
6. Denizli Belediyesi (2002)2001-2002 Dönemi Çalışma Raporu";,Denizli, Deha Matbaası, 152 s.
7. DPT, Uzun Vadeli Strateji ve 8. 5 Yıllık Kalkınma Planı (2001-2005), Ankara, DPT Yayını, 2000
8. Acaroğlu M. (1997) Belediyelerle İlgili Mevzuat , Belediyeler Kanunu, Yayılım yayıncılık, İstanbul
9. Bilgiç Ö., Taraklı H.,(2003) Kentleşme belediyeler ve İnşaat Mühendisliği, Pamukkale Üniversitesi, Diploma Çalışması Yön.: Y. Doç.Dr. Devrim Alkaya, Denizli (yayımlanmamış)
9. www.Denizli.gov.tr
10. <http://www.denizli-bld.gov.tr>